

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debítóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Cf. Mt 2, 2)

Vídimus stellam eius in Oriénte,
et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Cælésti lúmine, quæsumus, Dómine,
semper et ubíque nos præveni,
ut mystérium, cuius nos partícipes esse voluísti,
et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus
afféctu.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.

*Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedícit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Íte, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

6 January 2020 – In Epiphania Domini
Ad Missam in die

RITUS INITIALES

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Ángelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátiis nostris,
perducat nos ad vitam aetérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.**

**Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,**

**Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.**

**Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiÓnem
nostram.**

**Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.
Amen.**

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum
géntibus stella duce revelásti,
concéde propítius, ut, qui iam te ex fide
cognóvimus, usque ad contemplándam spécíem
tuæ celsitúdinis perducámur.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium
tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergīt, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the prophet Isaiah

60:1-6

Arise, shine out, Jerusalem, for your light has come, the glory of the Lord is rising on you, though night still covers the earth and darkness the peoples.

Above you the Lord now rises and above you his glory appears.

The nations come to your light and kings to your dawning brightness.

Lift up your eyes and look round:

all are assembling and coming towards you,

your sons from far away

and your daughters being tenderly carried.

At this sight you will grow radiant,

your heart throbbing and full;

since the riches of the sea will flow to you,

the wealth of the nations come to you;

camels in throngs will cover you,

and dromedaries of Midian and Ephah;

everyone in Sheba will come,

bringing gold and incense

and singing the praise of the Lord.

Ad finem lectionis significandam, lector exclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 71)

R. All nations shall fall prostrate before you, O Lord.

O God, give your judgement to the king, / to a king's son your justice, / that he may judge your people in justice / and your poor in right judgement. **R.**

In his days justice shall flourish / and peace till the moon fails. / He shall rule from sea to sea, / from the Great River to earth's bounds. **R.**

The kings of Tarshish and the sea coasts / shall pay him tribute. / The kings of Sheba and Seba / shall bring him gifts. / Before him all kings shall fall prostrate, / all nations shall serve him. **R.**

For he shall save the poor when they cry / and the needy who are helpless. / He will have pity on the weak / and save the lives of the poor. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the letter of St Paul to the Ephesians

3:2-3,5-6

You have probably heard how I have been entrusted by God with the grace he meant for you, and that it was by a revelation that I was given the

knowledge of the mystery. This mystery that has now been revealed through the Spirit to his holy apostles and prophets was unknown to any men in past generations; it means that pagans now share the same inheritance, that they are parts of the same body, and that the same promise has been made to them, in Jesus Christ, through the gospel.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Vídimus stellam eius in Oriénte,

et vénimus adoráre Dóminum. Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergīt et dicit:

Dóminus vobíscum. **Et cum spírítu tuo.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Glória tibi, Dómine.

2:1-12

After Jesus had been born at Bethlehem in Judaea during the reign of King Herod, some wise men came to Jerusalem from the east. 'Where is the infant king of the Jews?' they asked. 'We saw his star as it rose and have come to do him homage.' When King Herod heard this he was perturbed, and so was the whole of Jerusalem. He called together all the chief priests and the scribes of the people, and enquired of them where the Christ was to be born. 'At Bethlehem in Judaea,' they told him 'for this is what the prophet wrote:

And you, Bethlehem, in the land of Judah, you are by no means least among the leaders of Judah, for out of you will come a leader who will shepherd my people Israel.'

Then Herod summoned the wise men to see him privately. He asked them the exact date on which the star had appeared, and sent them on to Bethlehem. 'Go and find out all about the child,' he said 'and when you have found him, let me know, so that I too may go and do him homage.' Having listened to what the king had to say, they set out. And there in front of them was the star they had seen rising; it went forward, and halted over the place where the child was. The sight of the star filled them with delight, and going into the house they saw the child with his mother Mary, and falling to their knees they did him homage. Then, opening their treasures, they offered him gifts of gold and frankincense and myrrh. But they were warned in a dream not to go back to Herod, and returned to their own country by a different way.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Ubi mos est, pro opportunitate, publicari possunt post Evangelium festa mobilia anni currentis iuxta formulam positam.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem,

factórem cæli et terræ,

visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de

Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram

salútem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spírítu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,

quia de tua largitáte accépimus panem,

quem tibi offérimus,

fructum terræ et óperis mánuum hóminum:

ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,

quia de tua largitáte accépimus vinum,

quod tibi offérimus,

fructum vitis et óperis mánuum hóminum,

ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium

acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, dona propítius

intuére, quibus non iam aurum, thus et myrrha

profértur, sed quod eisdem munéribus

declarátur, immolátur et súmitur, Iesus Christus.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spírítu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepúltus est,

et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,

et ascéndit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.

Qui cum Patre et Filio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et expécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sanguinis mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissionem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spírítus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.